

Sygn. akt II CSK 179/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa T.K.
przeciwko W.N.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt XIII Ga [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) oddala wniosek powoda o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego W.N. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 9 listopada 2017 r. należy podnieść, co następuje:

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia przysługującego od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji i jej funkcji, zadaniem tak zwanego „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Skarżący powołał się na przyczyny kasacyjne z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, jakie znaczenie dla biegu terminu przedawnienia ma abstrakcyjny sposób wystawiania rachunków przez strony umowy o roboty budowlane w świetle art. 65 k.c., art. 353¹ k.c. oraz art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 244 i 245 k.p.c. Na oczywistą zasadność skargi wskazuje, zdaniem pozwanego, charakter przedstawionych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych naruszeń prawa materialnego i procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurystycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla wyniku innych podobnych spraw. Przytoczone we wniosku zagadnienie nie spełnia powyższych kryteriów.

Realizacja wskazanej wyżej przyczyny kasacyjnej nie polega bowiem jedynie na sformułowaniu problemu prawnego bazującego na przepisach przytoczonych w podstawach skargi kasacyjnej. Konieczne jest także przedstawienie odpowiedniego wywodu jurydycznego, wskazującego na zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia tej kwestii prawnej oraz na wadliwość jej rozwiązania przez Sąd drugiej instancji. Takiego wywodu, zawierającego argumentację prawną osadzoną na ustaleniach faktycznych (zwłaszcza dotyczących przebiegu wieloletniej, zgodnej współpracy gospodarczej stron oraz niekwestionowanego przez lata sposobu rejestrowania zdarzeń gospodarczych) oraz ocenach prawnych Sądu drugiej instancji, skarżący nie przeprowadził.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance jej oczywistej zasadności, obliuguje skarżącego do wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego orzeczenia i akt sprawy, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Tak rozumianej czwartej przyczyny kasacyjnej skarżący także nie wykazał. Wywody skarżącego są całkowicie oderwane od obszernych ustaleń faktycznych i ocen prawnych Sądu Okręgowego dotyczących kwestii początku biegu przedawnienia zgłoszonego przez powoda roszczenia i nie zawierają argumentów świadczących o widocznej *prima vista* wadliwości zaskarżonego orzeczenia.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. Sąd Najwyższy oddalił wniosek przeciwnika skargi o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego, albowiem powód nie złożył w ustawowym terminie odpowiedzi na skargę kasacyjną

(art. 398⁷ k.p.c), a jedynie pismo procesowe w toku sprawy. Nie wywołało ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2013 r., I UK 95/13, niepubl.).

jw

ał